

ДАМЯН ДАМЯНОВ
ПЛОВДИВ

chitanka.info

Какъв загадъчен-лиричен град!
С каква магия вечна ме привличаш?
Не знам защо тъй много те обичам,
Не знам с какво ме дърпаш все назад
към своята земя с тракийски дъх,
Под своя свод — усмивка на славянка...
Дали, минавайки през тебе, своята сянка
Не съм оставил в твоя древен мъх?
Дали не съм оставил своя глас
В небето ти с Орфеевото ехо
Или пък някъде под витите ти стрехи
В предишен свой живот живял съм аз?
Не зная. Толкоз разнолик народ
През твоите земи се е кръстосал,
Че може би в кръвта си още нося
Един неподозиран твой живот!
Не зная. Но със въздуха си тих
Ти ме опиваш с нещо тъй огромно.
И аз днес всичко искам да си спомня.
Като в обърнат Дебелянов стих.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.